

ЈОСИП БРОЗ ТИТО

1892—1980.

Последњи дочек председника Тита у Београду

БЕОГРАЂАНИ данас последњи пут дочекују највећег сина југословенских народа и народности.

Одавде смо Тита с поносом испраћали и овде смо га радосно дочекивали са његових достојанствених мисија мира. Градио је мостове пријатељства међу народима, ширио просторе хуманизма и слободе, без предаха и умора. Поштован и вољен широм света, Тито је својим револуционарним животом и делом трајно обележио читаву епоху.

Ретки су примери у историји да су живот и дело једног човека тако нераздвојиво и суштински повезани са судбином и процватом земље и њених народа. Читав живот Јосипа Броза Тита је борба за социјалистичку Југославију, за развој таквог друштва и таквих друштвених односа којима се данас поносимо и који су стекли углед, поштовање и уважавање у читавом свету.

Захваљујући Титу, наша револуција је трајно прожета непоколебљивом вером у социјалистички самоуправни развој и стваралачке способности читавог народа и радничке класе. Ослањање и вера у властите онаге суштинско су обележје наше револуционарне борбе. Зато су наши народи и народности увек безгранично волели друга Тита и указивали му пуну подршку и поверење. Зато је Титово име постало познато широм света као симбол слободе и независности народа.

Титов међународни углед и престиж речито говоре о величини његовог револуционарног дела и његове личности. С великом пажњом, уважавањем и поштовањем читав је свет слушао Титове речи — речи борца за слободу, за мир, за пријатељство и равноправност међу народима, за социјализам и ослобођење радничке класе, за бољи живот достојан човека. Свет је ценио и поштовао Тита као храброг и хуманог револуционара, војсковођу и мудрог државника. Отуд је његово име и могло да постане светли историјски симбол борбе за слободу, социјализам, мир и равноправност свих народа света.

С Титовим угледом широм света растао је и углед наше земље, нове Југославије. Борбом за слободу, социјализам, самоуправљање, независност и неслрстаност, Тито и Југославија постали су пример за многе ослободилачке и револуционарне покрете у свету у њиховој борби за слободу и независност.

За време његове болести, свет је Титу указивао невиђену пажњу и подршку. Са свих страна стизале су најбоље жеље за његово оздрављење. Све је то

изазвало огроман понос наших људи. Било је то велико сазнање да је наш Тито толико потребан читавом свету. На Титовом примеру показало се, на најбољи начин, колико човек, револуционар, који целим својим животом и делом припада свом народу, може припадати свим народима света.

Београђани су поносни што је друг Тито велики део своје револуционарне активности, почев од 1926. године остваривао у њиховом граду.

Када је готово цела Европа била на коленима под ударом фашизма, Тито је одавде подигао свој глас. Са храброшћу визионара, својственом само великанима историје, позвао је наше народе у судбоносну борбу за слободу. Знао је да тиме изражава њихове слободарске тежње. Био је, у исто време, дубоко свестан да та борба за слободу мора бити и борба за људско ослобођење од свих тлачења и неправди. Покренуо је социјалистичку револуцију за остварење братства, равноправности и среће за све људе.

За овај град везано је деловање друга Тита у многим пресудним тренуцима наше социјалистичке изградње:

Када смо рекли историјско не стаљинизму;

Када смо увели социјалистичко самоуправљање као суштинско остварење власти радничке класе;

Када су се први пут у овом граду окупиле несврстане земље да — на супрот политици силе и блоковској подели света — траже нове путеве ка миру и слободи, равноправности и једнакости свих народа.

Београђани су истовремено поносни и овесни да је све што је створено у овој земљи заједничко дело свих наших народа и народности. Заједно са њима Београђани су увек давали и даваће свој допринос нашој социјалистичкој револуцији, самоуправљању, несврставању, нашој независности и слободи. Те велике тековине наше Револуције, засноване на вери у слободног човека и снази заједништва слободних народа и народности, увек ћемо знати да чувамо и бранимо. Тито нас је томе учио говорећи да братство и јединство чувамо као зеницу ока. У том основном нашем опредељењу била је и Титова и наша снага. Била је и биће.

Поносили смо се што је Тито наш, што смо ми Титови, што су народ и Тито једно. Тито је говорио да се величина народа једне земље цени и по томе како се он држи када се нађе у тешким моментима.

У неизмерном болу за нашим вољеним другом Титом, Београђани ће заједно са свим народима и народностима Југославије, имати увек на уму ове речи. Извориште наше снаге и надахнућа остаје и биће тамо где је било и Титово — у народу, у радничкој класи, у братству и јединству, у чврстом и јединственом Савезу комуниста, у социјалистичком самоуправљању и стваралаштву радних људи, у нашој слободи, независности и несврставању. Те велике тековине наше Револуције чуваћемо тако што ћемо их развијати, обогативати и бранити од свих насртаја. Тако и после Тита живи и траје Титово дело.

Настављајући Титово дело, заједно са свим нашим народима и народностима, комунисти, радничка класа, борци, омладина и грађани Београда чуваће увек живу успомену на друга Тита. Зато и данас, поносно, уздигнута чела, како смо то увек чинили, гласно кажемо: Ми смо Титови и Тито ће увек бити са нама!

Реч Душана Саше Глигоријевића на Железничкој станици у Београду 5. маја 1980. године.

